

ЛИТЕРАТУРА

1. Богомольный Н.Я., Чебикін А.В. Техніка офорта. – К.: Вища школа, 1978.
2. Владич Л.В. Мовою графіки. Огляди, статті, рецензії. – К.: Мистецтво, 1967.
3. Герштейн Ю.И. Новые виды гравюры. – М.: Искусство, 1959.
4. Касян В.І. Мистецтво графіки. – К.: Образотворче мистецтво, 1960.
5. Кибрик Е.А. Работа и мысли художника. – М.: Искусство, 1984.
6. Ковтун Е.Ф. Что такое эстамп? – Л., : Художник РСФСР, 1963.
7. Кругликова Е.С. Художественная гравюра, техника офорта и монотипии. – К., 1914.
8. Резніченко М.І., Твердохлібова Я.М. Художня графіка. Ч.1. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2014.
9. Селевко Г.К. Энциклопедия образовательных технологий. Т.1. – М.: НИИ школьных технологий, 2016.
10. Шистко В.И. Техника цветного офорта. – Л.: ЛВХПУ им. В.И.Мухиной, 1978.

УДК 7.02

doi: 10.31650/2519-4208-2019-19-367-374

ФОРМУВАННЯ ЕСТЕТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ЯК ВАЖЛИВОЇ СКЛАДОВОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ АРХІТЕКТОРІВ

Кубриш Н. Р., кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри рисунка, живопису та архітектурної графіки

Карпова С.М., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри рисунка, живопису та архітектурної графіки

Самойлова О. М., старший викладач кафедри рисунка, живопису та архітектурної графіки
Одеська державна академія будівництва і архітектури

Анотація. У статті висвітлюється проблема формування естетичної культури в процесі підготовки майбутніх архітекторів на сучасному етапі. Метою статті є визначення значення естетичної культури, її ролі і місця у процесі професійної підготовки студентів архітектурної спеціальності. З'ясовано, що для повноцінної творчості необхідне осмислення майбутніми архітекторами естетичного історичного досвіду суспільства, формування високого загальнокультурного рівня особистості, що сприятиме пошуку нових і оригінальних рішень в проектуванні, а також розвитку творчого потенціалу. Розглянуто шляхи можливого спрямування формування естетичної культури в професійній підготовці майбутніх архітекторів, що реалізуються під час викладання дисциплін образотворчого циклу. Відповідні навчальні дисципліни є базовими в підготовці майбутніх архітекторів: передбачають всебічне пізнання природи, історичні архітектурної спадщини та їх творче перетворення художніми образотворчими засобами з метою отримання нового естетичного досвіду та створення об'єктів, що матимуть не тільки соціально-культурну, а також художньо-естетичну цінність.

Ключові слова: естетика, естетична підготовка, компоненти професійної підготовки, архітектурна освіта.

ФОРМИРОВАНИЕ ЭСТЕТИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ КАК ВАЖНОЙ СОСТАВЛЯЮЩЕЙ ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ПОДГОТОВКИ БУДУЩИХ АРХИТЕКТОРОВ

Кубриш Н. Р., кандидат искусствоведения, доцент кафедры рисунка, живописи и архитектурной графики

Карпова С.Н., кандидат педагогических наук, доцент кафедры рисунка, живописи и архитектурной графики

Самойлова А. М., старший преподаватель кафедры рисунка, живописи и архитектурной графики

Одесская государственная академия строительства и архитектуры

Аннотация. В статье освещается проблема формирования эстетической культуры в процессе подготовки будущих архитекторов на современном этапе развития архитектурно-художественного образования. Целью статьи является определение значимости эстетической культуры в процессе профессиональной подготовки студентов архитектурной специальности. Выяснено, что для архитектурно-художественного творчества необходимо осмысление архитекторами национального и мирового эстетического исторического опыта общества, а также формирование высокого общекультурного уровня личности. Развитие творческого потенциала и художественно-эстетического вкуса будут способствовать поиску новых оригинальных решений в проектировании. Рассмотрены пути возможных направлений формирования эстетической культуры личности в профессиональной подготовке будущих архитекторов, которые реализуются во время преподавания учебных дисциплин, являющихся базовыми в подготовке специалистов и предусматривающих всестороннее познание студентами природы, исторического архитектурного наследия и их творческое переосмысление с целью получения нового эстетического опыта и создания архитектурных объектов, которые будут иметь не только социально-культурную, но и художественно-эстетическую ценность.

Ключевые слова: эстетика, эстетическая подготовка, компоненты профессиональной подготовки, архитектурное образование.

THE FORMATION OF AESTHETIC CULTURE AS AN IMPORTANT COMPONENT OF PROFESSIONAL TRAINING FUTURE ARCHITECTS

Kubrysh N.R., Candidate of Art Criticism (PhD in Art criticism), Associate Professor, Department of Drawing, Painting and Architectural Graphics

Karpova S.M., Candidate of Pedagogical Sciences (PhD in Pedagogical Sciences), Associate Professor, Department of Drawing, Painting and Architectural Graphics

Samoylova O. M., Senior Teacher, Department of Drawing, Painting and Architectural Graphics
Odessa State Academy of Civil Engineering and Architecture

Abstract. As the title implies the article describes the problem of forming an aesthetic culture in the process of professional training future architects at the present stage. It is especially noted that modern architectural activity needs rethinking the requirements for quality and the constituent points of the architects' competences list. It is reported that the problem of forming an aesthetic culture in the process of training future architects is an important component in the formation of professional competences specialty. The purpose of the article is to determine the significance of aesthetic culture in the process of professional preparation of students of architectural specialty. The article defines and specifies the conditions for the formation of a high general cultural level

and the development of a person's creative potential. It is shown that the comprehension of national and world aesthetic historical experience of society is necessary for architectural and artistic creation. And it is also very important to form a high general cultural level of the personality of the future architect. The development of creative potential and art-aesthetic taste will contribute to the search for new original solutions in design. It also considers the ways of possible directions of forming the aesthetic culture of the individual in the professional training of future architects, which are implemented during the teaching of special educational disciplines. The article analyzes the role of disciplines that are basic in the training of specialists and envisage a comprehensive knowledge of nature and historical architectural heritage by students. Attention is drawn to the particular importance of the creative reconsideration of this information for the purpose of obtaining a new aesthetic experience. This can be a reliable basis for creating architectural objects that will have not only socio-cultural, but also artistic and aesthetic value.

An analysis of the special literature has shown that different approaches in architectural education and training can be clearly articulated, which helps to define aesthetics as the fulcrum of education. It should also be noted that the role of aesthetic culture and the methods of forming and developing the aesthetic consciousness of the future architects are not sufficiently reflected in the pedagogical and methodological literature. In the structure of the aesthetic culture of future architects, we have identified the aesthetic and compositional perception, aesthetic taste and aesthetic experience. First of all the aesthetic perception of architectural space of modern city is developing during students' studying of styles features of historical architecture and applying the ability to compare modern architecture lines with varied art styles and directions of the later historical formation periods of the urban environment. Acquaintance with various architectural styles occurs primarily during the study of such educational disciplines as "The History of Fine Arts" and "History of Architecture". In particular, it is noted that the increase of interest to the designated student course will be assisted with application on practical employment of interactive methods of training – discussions, competitions of architectural projects, various quizzes, scientifically-creative reports and the debates which have been directed on revealing of a level of awareness of students about various art-architectural styles not only in Ukrainian cities, but also in other countries of the world. The compositional perception is defined as another indicator of the aesthetic culture of future architects. It is considered as a synthesis of analytical and sensory factors that influence the professional readiness of consciousness to construct and design the new architecturally-artistic images during creative process. It is shown that the creative activity of an architect depends on the degree and quality of knowledge and skills acquired by future specialists in the ratio of volumes, proportions, architectonics, rhythm, scale (proportion with a person), composition, texture and color of the materials, synthesis of visual arts and architecture. It is shown that the studying of the art disciplines contributes to the formation of the aesthetic taste of future architects. In practical classes, the focus should be on the accumulation and enrichment of students' sensual and emotional sensory experience. It is noted that experts propose to use works of different types and genres of fine art in the educational process, aimed at activating the sensual sphere of the personality.

The article concludes that aesthetic culture is important for the activities to future architects. The result of professional self-realization depends on the level of its development and readiness for creative activity. Improving the methods of forming an aesthetic culture can significantly is developing the level of training of future specialists. Consequently, the formation of aesthetic culture should be given due attention in the educational process of architectural universities. The prospect of further research is to identify and substantiate the pedagogical conditions that contribute to the formation of the aesthetic culture of future architects in the process of professional training in a higher educational institution.

Key words: aesthetics, aesthetic training, professional training components, architectural education.

Постановка проблеми. На сучасному етапі в архітектурній професійній діяльності необхідне уважне вивчення значення естетичної культури особистості, її ролі і місця у процесі професійної підготовки студентів архітектурної спеціальності. Сучасна архітектурна діяльність потребує переосмислення вимог до якісного та складового визначення списку компетенцій архітектора. Проблема формування естетичної культури в процесі підготовки майбутніх архітекторів є важливою складовою у формуванні професійних компетенцій спеціальності.

Мета роботи – визначення значення формування естетичної культури студентів архітектурних факультетів в процесі професійної підготовки у вищому навчальному закладі.

Завдання роботи. З'ясувати умови формування високого загальнокультурного рівня і розвитку творчого потенціалу особистості. Розглянути шляхи можливого спрямування формування естетичної культури особистості в професійній підготовці майбутніх архітекторів, що є базовими в підготовці фахівців та ставлять метою діяльності отримання нового естетичного досвіду, розвиток і формування такого культурного рівня фахівця, який може бути передумовою та основою успішного створення архітектурних об'єктів, що матимуть художньо-естетичну та культурну цінність.

Важливої соціальної значущості набуває проблема формування естетичної культури в процесі підготовки майбутніх архітекторів. Слід зазначити, що естетичний аспект притаманний усім видам людської діяльності і творчості. Його необхідно враховувати в процесі професійної підготовки фахівців, у тому числі й майбутніх архітекторів, тобто формувати в них естетичну культуру, яка виявляється в їхньому естетичному ставленні до архітектурного і природного середовища. Оскільки архітектурна творчість – це мистецтво проектування та будівництва споруд, комплексів для організації матеріального просторового середовища життєдіяльності людей відповідно до суспільно значущих ідей, призначення, технічних можливостей з естетичної позиції, М. Дущев стверджує, що «розробка концепції художньої інтеграції є актуальною для новітньої архітектури і культури в цілому як шлях вирішення фундаментальної проблеми втрати цілісності і втрати художніх якостей архітектурної діяльності і архітектурного середовища» [2, с. 5]. Враховуючи це, пріоритетним напрямом модернізації вищої архітектурної школи є не лише підготовка висококваліфікованих фахівців, здатних професійно вирішувати складні соціально-виробничі, конструктивні і архітектурні питання, але і виховання творчої особи з високим рівнем естетичної і художньої культури.

На актуальність естетичного виховання і важливість формування естетичної культури молоді вказують В. Бітасв, Ю. Борев, В. Бутенко, В. Васильченко, Л. Гончаренко, Е. Громов, І. Зайцева, І. Зязюн, П. Лавров, Л. Левчук, А. Макаренко, Г. Падалка, В. Потапчик, Т. Ротерс, О. Рудницька, О. Семашко, Н. Тарапака, Н. Фоломєєва та інші науковці, відмічаючи, що естетичне і творче ставлення до навколишньої дійсності – важливий аспект життєдіяльності людини. Слід зазначити, що роль естетичної культури і методів її формування у майбутніх архітекторів в педагогічній і методичній літературі з'ясована недостатньо.

Метою статті є визначення значення формування естетичної культури студентів архітектурних факультетів в процесі професійної підготовки у вищому навчальному закладі.

Розглядаючи естетичну культуру майбутніх архітекторів, ми згодні з визначенням В. Томашевського, що вона є єдністю почуттів, смаків і ідеалів, які матеріалізуються в процесі перетворення світу за законами краси, а також відповідно до рівня розвитку в особистості образного і асоціативного мислення, цілісності сприйняття конкретних образів, фантазії і інтуїції [9, с. 15]. Естетичну культуру майбутніх архітекторів розглядаємо як складову їх професійної культури, яка характеризується наявністю естетичних цінностей, уміннями керуватися ними в подальшій діяльності, здатністю на

підставі сформованого естетичного смаку, отриманого естетичного досвіду розпізнавати, професійно сприймати і оцінювати прекрасне в довкіллі. У структурі естетичної культури майбутніх архітекторів нами виділено естетичне і композиційне сприйняття, естетичний смак і естетичний досвід.

Необхідною передумовою становлення естетичної культури особистості виступає естетичне сприйняття, яке є однією з найважливіших категорій естетичної культури як складової професійної культури майбутніх архітекторів, і є важливим для розуміння різних аспектів в процесі архітектурного синтезу. В основі естетичного сприйняття, відмічає О. Кириченко, лежить естетична оцінка об'єкта, який сприймається [5, с. 78]. Естетичне сприйняття архітектурного простору сучасного міста формується в першу чергу під час вивчення студентами стилевих особливостей історичної архітектури і умінь порівнювати і аналізувати сучасні тенденції архітектури з різноманітними художніми стилями і напрямками історичних періодів формування міського середовища. Такий аналіз, підкреслює О. Кириченко, допоможе студентам краще засвоїти такі явища, як формотворні засоби художнього стилю, використання архітектурної стилізації, специфіка архітектурної інтерпретації стилю і організація міського простору в процесі будівельних змін [5, с. 78]. Виявлення художньо-естетичних особливостей сучасного міського образу в учбовому процесі дає можливість студентам краще засвоїти також і конкретні естетичні категорії, зрозуміти формотворчі закони художнього стилю і навчитися співвідносити естетичний образний лад будівель історичної частини міста з сучаснішими спорудами. О. Рудницька відзначає необхідність розвитку здатності особи до художнього сприйняття, вважаючи його важливою складовою естетичного сприйняття. На її думку, тільки особа, яка володіє культурою художнього сприйняття, має художньо-естетичну ерудицію і здатність до творчої інтерпретації, здатна до художньо-мистецької самореалізації і духовного самовдосконалення [8, с. 86].

Іншим показником естетичної культури майбутніх архітекторів, на нашу думку, є композиційне сприйняття, яке розглядається ученими (Б. Бархін, О. Максимов, Д. Мелодинський та ін.) як синтез аналітичних і чуттєвих чинників, що впливають на професійну готовність свідомості створювати і конструювати архітектурно-художні образи і композиційні схеми предметів і явищ дійсності і майбутнього в процесі творчості. В. Кисельова стверджує, що сучасний архітектор повинен уміти не лише виконувати вимоги замовника, але і вирішувати проблеми композиційних взаємозв'язків архітектурної будови відповідно до їх естетичного і психологічного сприйняття людьми. Розробляючи майбутній проект, архітектор повинен розуміти і науково обґрунтовувати естетичні, композиційні, ритмічні і пластичні структурні взаємозв'язки архітектурних форм і простору [6, с. 2]. На превеликий жаль, все частіше і частіше можна зустріти «вкраплення» в містобудівну тканину історичної зони міста абсолютно нових за характером архітектури і функціональним призначенням будівель, забудова яких здійснюється без творчих методів модернізації міського середовища і продовження лінії спадкоємного розвитку історичних архітектурних традицій, внаслідок чого безжально ламається, руйнується і спотворюється вже складений містобудівний каркас і художньо-архітектурний образ міста, що має культурно-історичну цінність [4, с. 143].

Творча діяльність архітектора залежить від міри і якості отриманих майбутніми фахівцями відповідних знань і умінь у сфері співвідношення об'ємів, пропорцій, архітектоніки, ритму, масштабу (співмірність з людиною), композиції, фактури і кольору матеріалу, синтезу образотворчих мистецтв і архітектури. М. Дуцев упевнений, що «архітектурний твір, досягає найбільшої цілісності, коли стає синтезом авторської концепції; соціальних запитів; містобудівних, просторових функціонально-конструктивних закономірностей; художніх посилянь, духу місця і відчуття часу» [2, с. 5].

Ознайомлення з різноманітними архітектурними стилями відбувається в першу чергу під час вивчення таких учбових дисциплін як «Історія образотворчого мистецтва» та «Історія архітектури», з яких студенти отримують знання відносно античної, романської, готичної архітектури, мистецтва епохи Відродження, бароко, класицизму, модерну, конструктивізму, функціоналізму і тому подібне. На нашу думку, підвищенню інтересу до означених учбових дисциплін сприятиме застосування на практичному занятті інтерактивних методів навчання – дискусій, конкурсів архітектурних проєктів (наприклад, «Місто майбутнього», «Архітектурна фантазія», «Проєкт архітектурного ансамблю на острові в океані / пустелі / на високих горах» і так далі), різних вікторин, науково-творчих доповідей і диспутів, спрямованих на виявлення рівня обізнаності студентів з різними художньо-архітектурними стилями міст не лише України, але і інших країн світу.

Відносно творів мистецтва естетичний смак розглядається ученими (Л. Коган, Т. Лисинська, Г. Падалка, В. Скатерщиков та ін.) як художній смак, що характеризується вибірковою ставленням особи до прояву естетичного в певній галузі мистецтва і базується на її професійній компетентності в цьому виді. Деякі дослідники (Ю. Борєв, Б. Ліхачов, Л. Коган, Н. Попович, Є. Яковлев та ін.) не розділяють поняття «естетичний смак» і «художній смак», а об'єднують їх в одну категорію – художньо-естетичний смак. Так, Б. Ліхачов розглядає художньо-естетичний смак як складне соціально-психологічне утворення, яке виникає в результаті поєднання естетичної свідомості і естетичного почуття [7, с. 20].

Формуванню естетичного смаку майбутніх архітекторів сприяє вивчення дисциплін образотворчого мистецтва, на практичному занятті з яких основну увагу слід приділяти накопиченню і збагаченню емоційно-чуттєвого сенсорного досвіду студентів. З цією метою М. Бірюков пропонує використовувати емоційні яскраві твори різних видів і жанрів образотворчого мистецтва, спрямованні на активізацію чуттєвої сфери особи, які дозволяють формувати емоційні образи, сприяють естетичному орієнтуванню у світі мистецтва. Через накопичення зорових і чуттєвих вражень в процесі подальшого розвитку виникає і поглиблюється інтерес до гармонії кольорів і форми предметів, з'являється асоціативний зв'язок між ними, народжується естетична і художня вибірковість. Цей етап дуже важливий, оскільки пов'язаний з переходом від емоційного до більш усвідомленого осягнення художнього явища, що передбачає розвиток умінь аналізу творів образотворчого мистецтва [1]. Окрім вказаного практичного заняття, формуванню естетичного смаку майбутніх архітекторів може активно сприяти відвідування художніх музеїв і галерей, зустрічі з художниками, а також залучення їх до художніх конкурсів і виставок, проведення дискусій художнього напрямку. Вивчення біографії відомих художників та архітекторів, аналіз їх творчої спадщини може допомогти студентам більш глибоко зрозуміти індивідуальні художньо-стилістичні концепції майстрів і їх естетичні вподобання.

Не менш важливим показником естетичної культури майбутніх архітекторів є естетичний досвід, який Т. Андрущенко визначає як сукупність інтуїтивно діючих ставлень суб'єкта до реальності, що мають споглядальний, ігровий характер, тобто виражає, зображує, прикрашає і так далі [3, с. 127]. Зарубіжними дослідниками (Д. Арнстайн, Дж. Дьюї та ін.) естетичний досвід розглядається як модель для будь-якого досвіду взагалі. За ствердженням Г. Циммермана, естетичні якості можуть виникати в досвіді як результат взаємодії між подією і особою. Вчений стверджує: «все, що при адекватному відношенні може привести до задоволення, може бути естетичним» [11, с. 182]. Інший американський дослідник, Монро Бердсли, розглядає естетичний досвід як результат впливу естетичного об'єкта і відмічає, що естетичний досвід вирішує конфлікти психіки і стреси, допомагає людині гармонізувати своє життя, підвищує сприйнятливність, наповнює розумінням, наближає до докільця [10, с. 15]. Необхідність накопичення

майбутніми фахівцями емоційно-чуттєвого досвіду, на який вони зможуть спиратися в процесі взаємодії з проявами прекрасного у дійсності і в мистецтві, вказують В. Бутенко, І. Зязюн, Є. Квятковський, О. Семашко. Учені стверджують, що емоції і почуття особи утворюють важливу основу взаємозв'язку зі світом прекрасного, стимулюють інтерес людини до художніх творів, впливають на сприйняття, оцінку та інтерпретацію творів мистецтва.

Висновки. Підсумовуючи, приходимо до висновку, що естетична культура майбутніх архітекторів є складним особистісним утворенням і має безперечну важливість в їх професійній діяльності. Удосконалення методів формування естетичної культури в процесі професійної підготовки майбутніх фахівців у сфері архітектури та містобудування може значно підвищити їх рівень естетичного і творчого ставлення до архітектурного простору і природного середовища. Від рівня розвитку естетичної культури майбутніх архітекторів, їх готовності до здійснення творчої діяльності за законами естетики, створення естетичних цінностей в громадському і природному середовищі залежить результат їх професійної самореалізації як суб'єкта культури. Отже, формуванню естетичної культури необхідно приділяти належну увагу в освітньому процесі архітектурних вищих навчальних закладів.

Перспектива подальших наукових досліджень полягає у визначенні і обґрунтуванні педагогічних умов, що сприяють формуванню естетичної культури майбутніх архітекторів в процесі професійної підготовки у вищому учбовому закладі.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бірюков М. Ю. Сучасні підходи в роботі викладачів ВНЗ з формування художнього смаку в студентів мистецьких спеціальностей – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://book.net/index.php?p=achapter&bid=9126&chapter=1>
2. Дуцев М. В. Концепция художественной интеграции в новейшей архитектуре: [монография] / М. В. Дуцев. – Н. Новгород: ННГАСУ, 2013. – 233 с.
3. Естетика: [навчальний посібник для педагогів] / за ред. Т. І. Андрущенко. – К.: МП Леся, 2014. – 613 с.
4. Каримов А. М. Архитектура города Махачкала в аспекте формирования структуры, композиции и образа: творческие успехи и досадные промахи // Современные проблемы истории и теории архитектуры: [сб. докладов III науч.-практич. конф. СПбГАСУ]. – СПб., 2017. – 214 с.
5. Кириченко О. І. Естетичне сприйняття архітектурного синтезу в міському просторі у процесі підготовки майбутніх дизайнерів / О. І. Кириченко // Актуальні проблеми формування естетичної культури майбутніх дизайнерів: Матеріали всеукр. науково-практ. конф., (23–24 березня 2017 р.). – Кривий Ріг, 2017. – С. 77–79.
6. Киселева В. А. Методические основы профессиональной подготовки архитектора средствами изобразительного искусства: автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.08 «Теория и методика профессионального образования», 13.00.02 «Теория и методика обучения и воспитания (изобразительное искусство, уровень профессионального образования)» / В. А. Киселева. – Тамбов, 2002. – 18 с.
7. Лихачев Б. Т. Теория эстетического воспитания школьников: [учеб. пособие по спецкурсу для студентов пед. ин-тов] / Б. Т. Лихачев. – М.: Просвещение, 1985. – 176 с.
8. Рудницька О. П. Педагогіка: загальна та мистецька: [навч. посіб.] / О. П. Рудницька. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2005. – 360 с.
9. Томашевський В. В. Естетична культура як невід'ємна частина професійної підготовки майбутніх дизайнерів / В. В. Томашевський // Актуальні проблеми формування

- естетичної культури майбутніх дизайнерів, матеріали всеукр. науково-практ. конф.: (23–24 березня 2017 р.). – Кривий Ріг, 2017. – С. 14–17.
10. Beardsley M. Aesthetic Experience Regained / Monroe C. Beardsley // The Journal of Aesthetics and Art Criticism. – № 28 (1). – P. 3–11
11. Zimmerman R. Can Anything Be an Aesthetic Object? // J. of Aesthetics and Art Criticism. – 1966. – XXV. – P. 180–185.

УДК 727.55 doi: 10.31650/2519-4208-2019-19-374-380

СРАВНИТЕЛЬНЫЙ АНАЛИЗ СТАНДАРТОВ АРХИТЕКТУРНОГО ОБРАЗОВАНИЯ

Акопова А.А., ассистент кафедры ДАС

Одесская государственная академия строительства и архитектуры

Токар В.А., доцент кафедры ДАС

Одесская государственная академия строительства и архитектуры

Аннотация. Исследование, проведенное на основе многочисленных данных, показало, что 78 стран мира имеют свои архитектурные стандарты образования, регулируемые государством. Учитывая тот факт, что архитекторы часто практикуют в странах, в которых они не получали образование, возникла необходимость разработать единую стандартную учебную программу по архитектурному образованию. В статье проводится сравнение стандартов архитектурного образования в различных странах.

Ключевые слова: архитектурное образование, стандарты образования, Международный союз архитекторов.

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ СТАНДАРТІВ АРХІТЕКТУРНОЇ ОСВІТИ

Акопова А.А., ассистент кафедры ДАС

Одеська державна академія будівництва та архітектури

Токар В.О., доцент кафедры ДАС

Одеська державна академія будівництва та архітектури

Анотация. Дослідження, проведене на основі численних даних, показало, що 78 країн світ мають свої архітектурні стандарти освіти, регульовані державою. З огляду на той факт, що архітектори часто практикують в країнах, в яких вони не отримували освіти, виникла необхідність розробити єдину стандартну навчальну програму архітектурної освіти. У статті проводиться порівняння стандартів архітектурної освіти в різних країнах.

Ключові слова: архітектурна освіта, стандарти освіти, Міжнародний союз архітекторів.

DRAW AN ANALOGY OF STANDARDS IN ARCHITECTURAL EDUCATION

Akopova A.A., Assistant of the Department of DAS

Odessa State Academy of Civil Engineering and Architecture

Tokar V.A., assistant professor of the Department of DAS

Odessa State Academy of Civil Engineering and Architecture